

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2014. február 27.*

„2003/9/EK irányelv — A menedékkérők tagállami befogadására vonatkozó minimumszabályok — A 13. cikk (1) bekezdése — A befogadás anyagi feltételei biztosításának határideje — A 13. cikk (2) bekezdése — A befogadás anyagi feltételeire vonatkozó intézkedések — Garanciák — A 13. cikk (5) bekezdése — A menedékkérők befogadása minimumfeltételeinek meghatározása és biztosítása — A nyújtott juttatás összege — 14. cikk — A befogadás anyagi feltételeinek módozatai — A befogadó intézmények megtelte — A nemzeti szociális védelmi rendszerekhez történő átirányítás — A befogadás anyagi feltételeinek pénzzuttatás formájában történő biztosítása”

A C-79/13. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem, amelyet az arbeidshof te Brussel (Belgium) a Bírósághoz 2013. február 15-én érkezett, 2013. február 7-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers**

és

Selver Saciri,

Danijela Dordevic,

Danjel Saciri (képviselik: Selver Saciri és Danijela Dordevic),

Sanela Saciri (képviselik: Selver Saciri és Danijela Dordevic),

Denis Saciri (képviselik: Selver Saciri és Danijela Dordevic),

az **Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Diest**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: L. Bay Larsen (előadó) tanácselnök, M. Safjan, J. Malenovský, A. Prechal és K. Jürimäe bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. november 27-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: holland.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a belga kormány képviselőjében C. Pochet és T. Materne, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: S. Ishaque advocaat,
- a francia kormány képviselőjében D. Colas, F.-X. Bréchet és B. Beaupère-Manokha, meghatalmazotti minőségben,
- a lengyel kormány képviselőjében B. Majczyna, K. Pawłowska és B. Czech, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében M. Condou-Durande és R. Troosters, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a menedékkérők befogadása minimumszabályainak megállapításáról szóló, 2003. január 27-i 2003/9/EK tanácsi irányelv (HL L 31., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 101. o.) 13. cikke (5) bekezdésének ugyanezen irányelv 13. cikkének (1) és (2) bekezdésével, valamint 14. cikke (1), (3), (5) és (8) bekezdésével összefüggésben történő értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers (a menedékkérők befogadásáért felelős szövetségi ügynökség; a továbbiakban: Fedasil) és Selver Saciri, valamint Danijela Dordevic saját nevükben, továbbá kiskorú gyermekeik, Danjel Saciri, Denis Saciri és Sanela Saciri törvényes képviselőjeként (a továbbiakban: Saciri család), továbbá az Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Diest (diesti szociális közellátási központ; a továbbiakban: OCMW) között annak tárgyában folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő, hogy a Fedasil annak okán tagadta meg a szociális ellátás nyújtását a Saciri család számára, hogy lehetetlen volt befogadásukat biztosítani egy menedékkérők számára fenntartott központban.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2003/9 irányelv (7) preambulumbekkezdése értelmében:

„Meg kell állapítani a menedékkérők befogadásának azokat a minimumszabályait, amelyek általában elengedők ahhoz, hogy számukra méltó életszínvonalat, illetve a valamennyi tagállam életfeltételeihez hasonló megélhetési feltételeket biztosítsanak.”

- 4 Ezen irányelv 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Ezen irányelv célja, hogy megállapítsa a menedékkérők befogadásának minimumszabályait a tagállamokban.”

5 Az említett irányelv 2. cikke értelmében az irányelv alkalmazásában:

„[...]

j) »a befogadás anyagi feltételei«: azok a befogadási feltételek, amelyek a természetben, illetve pénzzuttatás vagy kupon formájában nyújtott[,] szállást, étkezést és ruházatot, illetve a napi szükségleteket fedező juttatást jelentik;

[...]”

6 Ugyanezen irányelv 5. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A tagállamok a menedékjog iránti kérelem illetékes hatóságnál történő benyújtását követő legfeljebb 15 napon belül tájékoztatják a menedékkérőket minden megállapított kedvezményről és a befogadási feltételekkel kapcsolatban rájuk háruló kötelezettségekről.

[...]”

7 A 2003/9 irányelv 13. cikke, amely a befogadás anyagi feltételeire és az egészségügyi ellátásra vonatkozó általános szabályokat tartalmazza, ekképp rendelkezik:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a befogadás anyagi feltételei a menedékjog iránti kérelmük benyújtása időpontjában a kérelmezők rendelkezésére álljanak.

(2) A tagállamok gondoskodnak a befogadásnak a kérelmezők egészségének megfelelő és alapszükségeiket kielégítő életszínvonalat biztosító anyagi feltételeiről.

A tagállamok ezt az életszínvonalat biztosítják a 17. cikk szerinti különleges igényeket támaztó személyek egyedi helyzetében éppúgy, mint a fogva tartott személyek viszonylatában.

[...]

(5) A befogadás anyagi feltételei természetben vagy pénzzuttatások, illetve kuponok formájában, illetve e szolgáltatások kombinálásával biztosíthatók.

Amennyiben a tagállamok a befogadás anyagi feltételeit pénzzuttatás vagy kuponok formájában nyújtják, annak összegét az e cikkben előírt alapelvek szerint határozzák meg.”

8 Ezen irányelv 14. cikke előírja:

„(1) Amennyiben a szállást természetben biztosítják, annak az alábbi formák egyikében vagy azok kombinálásával kell történnie:

- a) a kérelmezők elszállásolására szolgáló épületek a határon benyújtott, menedékjog iránti kérelem vizsgálata alatt;
- b) megfelelő életszínvonalat biztosító befogadóállomások;
- c) magánházak, lakások, szállodák, vagy a kérelmezők elszállásolására átalakított más épületek.

[...]

(3) A tagállamok szükség esetén biztosítják, hogy a kérelmezők kiskorú gyermekeit vagy a kiskorú kérelmezőket szüleiknél, vagy jogszabály, illetve szokás alapján érték felelős felnőtt családtagjuknál helyezték el.

[...]

(5) A befogadóállomásokon tevékenykedő személyeknek megfelelő képzettséggel kell rendelkezniük, és a tevékenységük során tudomásukra jutott minden információ tekintetében köti őket a nemzeti jogban előírt titoktartási kötelezettség.

[...]

(8) A tagállamok kivételesen e cikk rendelkezéseitől eltérő anyagi befogadási feltételeket is előírhatnak a lehető legrövidebb ésszerű időtartamig, ha:

- a kérelmező egyedi szükségleteinek kezdeti felmérésére van szükség,
- a befogadás e cikkben előírt anyagi feltételei nem állnak rendelkezésre adott földrajzi térségben,
- a rendelkezésre álló szokásos szálláslehetőségek ideiglenesen kimerültek,
- a menedékkérő fogva tartott, vagy a határőrség létesítményében köteles tartózkodni.

Ezen eltérő feltételek minden esetben alapszükségletekre terjednek ki.”

9 Az említett irányelv 17. cikkének (1) bekezdése így rendelkezik:

„A tagállamok a II. fejezetnek a befogadás anyagi feltételeire és az egészségügyi ellátására vonatkozó rendelkezéseinek végrehajtására hozott nemzeti jogszabályaikban figyelembe veszik az olyan kiszolgáltatott személyek egyedi helyzetét, mint a kiskorúak, a felügyelet nélküli kiskorúak, a mozgássérültek, az idősek, a várandós nők, a kiskorú gyermeket egyedül nevelő szülők, valamint kínzáson, nemi erőszakon vagy a pszichikai, fizikai vagy szexuális erőszak más súlyos formáján átesett személyek.”

10 Ugyanezen irányelv 18. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Ezen irányelv kiskorúakat érintő rendelkezéseinek végrehajtása során a tagállamoknak elsődlegesen a gyermek érdekeit kell figyelembe venniük.”

A belga jog

11 A 2003/9 irányelv rendelkezéseit a menedékkérők és a külföldiek egyes egyéb csoportjainak befogadásáról szóló, 2007. január 12-i törvény (*Belgisch Staatsblad*, 2007. május 7., 24027. o.; a továbbiakban: befogadásról szóló törvény) ültette át.

12 A befogadásról szóló törvény 3. cikke a következőket írja elő:

„Valamennyi menedékkérő jogosult az emberi méltóságnak megfelelő életszínvonalat biztosító befogadásra.

Befogadás alatt az e törvény alapján nyújtott anyagi juttatás, illetve a szociális közellátási központok által a szociális közellátási központokról szóló, 1976. július 8-i alkotmányos törvény [(*Belgisch Staatsblad*, 1976. augusztus 5., 9876. o.)] alapján nyújtott szociális ellátás értendő.”

13 A befogadásról szóló törvény 9. cikke értelmében:

„A 3. cikk értelmében vett befogadást a befogadó intézmény vagy a 11. cikk (3) bekezdésének utolsó albekezdése, illetve a 13. cikk alkalmazásának sérelme nélkül kötelező lakóhelyként kijelölt szociális közellátási központ valósítja meg.”

14 Az említett törvény 10. cikke értelmében a Fedasil kötelező lakóhelyet jelöl ki a külföldiek számára.

15 A befogadásról szóló törvény 11. cikkének (3) bekezdése értelmében a kötelező lakóhely kijelölése során a Fedasil ügyel arra, hogy e lakóhely megfeleljen a befogadott személynek, a rendelkezésre álló helyek korlátain belül. E hely megfelelésének vizsgálata különösen olyan szempontokon alapul, mint például a befogadott személy családjának összetétele, egészségi állapota, az ország egyik hivatalos nyelvének, illetve az eljárás nyelvének ismerete. Ezen belül a Fedasil különös figyelmet fordít az e törvény 36. cikkében említett kiszolgáltatott személyek helyzetére. E különleges körülmények között a Fedasil eltérhet az említett cikk (1) bekezdésének rendelkezéseitől oly módon, hogy nem jelöl ki kötelező lakóhelyet.

16 A befogadásról szóló törvény 11. cikkének (4) bekezdése értelmében befogadó intézményekben fenntartott helyek rendelkezésre állásával összefüggő „rendkívüli körülmények” között a Fedasil, a Conseil des ministres (minisztertanács) határozatát követően az ez utóbbi által elkészített jelentés alapján az általa meghatározott időtartamig módosíthatja a menedékkérő kötelező lakóhelyét, amennyiben ez valamely befogadó intézményt érint valamely szociális közellátási központ kijelölése céljából, illetve, végső esetben, a menedékkérő számára kötelező lakóhelyként jelölhet ki egy ilyen központot.

17 A szociális közellátási központokról szóló, 1976. július 8-i alkotmányos törvény 1. cikkének értelmében mindenkinek joga van a szociális ellátáshoz. A külföldiek főszabály szerint rendelkeznek az e törvény 1. cikkében előírt szociális ellátáshoz való joggal, amennyiben jogszerűen tartózkodnak az ország területén.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

18 2010. október 11-én a Saciri család menedékjog iránti kérelmet nyújtott be az Office des étrangers-hez (idegenrendészeti hivatal), ugyanakkor a Fedasilhoz befogadás iránti kérelmet nyújtott be.

19 Ugyanezen a napon a Fedasil tájékoztatta a Saciri családot arról, hogy nem lehetséges befogadó intézmény kijelölése, és a családot az illetékes OCMW-hez irányította.

20 Mivel nem kapott szállást, a Saciri család magánlakást bérelt, azonban, mivel nem tudta rendezni a bérleti költségeket, pénzjuttatás iránti kérelmet nyújtott be az OCMW-hez.

21 Az OCMW azzal az indokkal utasította el ezt a kérelmet, hogy a Saciri család a Fedasil által fenntartott befogadó intézményekbe tartozik.

22 2010. december 10-én a Saciri család ideiglenes intézkedés meghozatala iránti eljárást indított a Fedasillal és az OCMW-vel szemben az arbeidsrechtbank te Leuven (leuveni munkaügyi bíróság) előtt.

23 2011. január 12-i végzésével az arbeidsrechtbank te Leuven arra kötelezte a Fedasilt, illetve az OCMW-t, hogy befogadást biztosítsanak a Saciri családnak, és pénzjuttatás címén fizessenek számukra egy meghatározott összeget.

24 2011. január 21-én a Fedasil elhelyezte az érintetteket egy menedékkérők befogadására szolgáló központban.

- 25 A Saciri család 2010. december 14-én, illetve 2011. január 7-én keresetet indított az ügy érdemében a Fedasil és az OCMW ellen az arbeidsrechtbank te Leuven előtt.
- 26 E bíróság 2011. október 17-i ítéletében az OCMW elleni keresetet megalapozatlannak minősítette, ugyanakkor a Fedasilt arra kötelezte, hogy fizessen meg a Saciri család számára 2 961,27 eurót, azaz egy családját eltartó személy három hónapos integrációs juttatásának megfelelő összeget.
- 27 Az ítélet ellen a Fedasil fellebbezést nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz. A Saciri család ezzel szemben csatlakozó fellebbezést nyújtott be, és azt kérte, hogy a bíróság egyetemlegesen kötelezze a Fedasilt és az OCMW-t egy olyan összeg megfizetésére, amely egyenértékű az azon teljes időszaknak megfelelő integrációs juttatással, amelynek során e család nem rendelkezett befogadással.
- 28 Az arbeidshof te Brussel kiemelte, hogy a menedékkérőket befogadó hálózat telítettsége esetén sem a befogadásról szóló törvény, sem pedig más nemzeti jogszabály nem ír elő olyan különös rendszert, amely lehetővé teszi azon menedékkérők számára, akiket a Fedasil nem tud befogadni, hogy ésszerű határidőn belül olyan befogadásban részesüljenek, amely megfelel a 2003/9 irányelvben rögzített szabályoknak.
- 29 E bíróság hangsúlyozta, hogy amennyiben a Fedasil úgy dönt, hogy nem jelöl ki befogadási helyet, a menedékkérők olyan szociális ellátásban részesülnek, amelynek összege ugyanakkor nem teszi lehetővé szálláshely biztosítását, még átmeneti szálláshelyét sem.
- 30 E körülmények között az arbeidshof te Brussel felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:
- „1) Abban az esetben, ha a tagállam úgy dönt, hogy a [...] 2003/9 irányelv 13. cikkének (5) bekezdése szerinti anyagi támogatást pénzzuttatás formájában nyújtja, arról is köteles-e gondoskodni, hogy a menedékkérő valamilyen formában [ezen] irányelv 13. cikkének (1) és (2) bekezdése, valamint 14. cikkének (1), (3), (5) és (8) bekezdése szerinti minimális védelmi intézkedésekben is részesüljön?
- 2) A menedékjog és a befogadás iránti kérelem benyújtásának időpontjától, a [2003/9] irányelv 5. cikkének (1) bekezdése szerinti határidő lejártát követően vagy valamely más időponttól folyósítandó-e az említett irányelv 13. cikkének (5) bekezdése szerinti pénzzuttatás? Olyan összegűnek kell-e lennie a pénzzuttatásnak, hogy az abban az esetben, ha a tagállam vagy valamely általa kijelölt intézmény nem biztosít tényleges befogadást a menedékkérőnek, lehetővé tegye a menedékkérő számára, hogy amíg állandó szállást nem kínálnak fel számára, vagy amíg nem képes a maga számára hosszabb időszakra szállást szerezni, maga gondoskodhasson szállásról, adott esetben szállodában?
- 3) Összeegyeztethető-e a [2003/9] irányelvvel, ha a tagállam csak annyiban biztosítja a tényleges befogadást, amennyiben a létező, az állam által létrehozott befogadóintézmények biztosítani képesek e szállást, és az ilyen elhelyezést nem nyerő menedékkérőket az adott állam minden lakosát megillető szociális segély igénybevételére hívja fel anélkül, hogy léteznének azok a szükséges jogszabályi rendelkezések és intézmények, amelyek ténylegesen lehetővé tennék a nem közvetlenül az állam által kialakított intézmények számára, hogy a menedékkérőket rövid időn belül méltó színvonalon befogadják?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első és második kérdésről

- 31 Első és második kérdésével – amelyeket célszerű együtt vizsgálni – a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a 2003/9 irányelv 13. cikkének (5) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy ha valamely tagállam úgy dönt, hogy a befogadás anyagi feltételeit pénzzuttatás formájában nyújtja, e tagállam köteles e juttatásokat a menedékkérők iránti kérelem benyújtásának időpontjától folyósítani, biztosítva, hogy az említett támogatások összege olyan, hogy a menedékkérők számára lehetővé teszi a szállásról való gondoskodást, az ezen irányelv 13. cikkének (1) és (2) bekezdésében, valamint 14. cikkének (1), (3), (5) és (8) bekezdésében foglalt feltételek tiszteletben tartása mellett.
- 32 Előljáróban meg kell állapítani, hogy a 2003/9 irányelv 13. cikkének (5) bekezdése értelmében a befogadás anyagi feltételeit természetben, illetve pénzzuttatás vagy kupon formájában, illetve e formák kombinációjában lehet nyújtani.
- 33 Először is, azon időpontot illetően, amelytől kezdve a tagállamoknak a befogadás anyagi feltételeit nyújtani kell, meg kell állapítani, hogy a Bíróság már kimondta azt az időtartamot illetően, amely alatt biztosítani kell a menedékkérők számára a befogadás anyagi feltételeit, hogy ez az időszak akkor veszi kezdetét, amikor e menedékkérők a menedékkérők iránti kérelmüket benyújtják (lásd ebben az értelemben a C-179/11. sz., Cimade és GISTI ügyben 2012. szeptember 27-én hozott ítélet 39. pontját).
- 34 A 2003/9 irányelv 13. cikke (1) bekezdésének megfogalmazásából is az következik, hogy a befogadás anyagi feltételei a menedékkérők rendelkezésére kell, hogy álljanak, akár természetben, akár pénzzuttatások formájában, amikor benyújtják menedékkérők iránti kérelmüket.
- 35 Egyébként is, a 2003/9 irányelv általános rendszerével és céljával, valamint az alapvető jogok tiszteletben tartásával, különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájának 1. cikkében foglalt, az emberi méltóság védelmére és tiszteletben tartására vonatkozó követelményeivel ellentétes, ha egy menedékkérőt – akár csak átmeneti időre – a menedékkérők iránti kérelem benyújtását követően megfosztanak az ezen irányelvben foglalt minimumszabályok által biztosított védelemtől (lásd a fent hivatkozott Cimade és GISTI ügyben hozott ítélet 56. pontját).
- 36 Másodsorban, a pénzzuttatások összegét illetően, a 2003/9 irányelv 13. cikke (5) bekezdésének második albekezdéséből az következik, hogy amennyiben a tagállamok a befogadás anyagi feltételeit pénzzuttatás vagy kuponok formájában teljesítik, azok összegét az e cikkben előírt alapelvek szerint határozzák meg.
- 37 E tekintetben a szóban forgó irányelv 13. cikkének (2) bekezdéséből az következik, hogy a nyújtott pénzzuttatás összegének elegendőnek kell lennie a menedékkérők egészségének megfelelő és alapszükségleteiket kielégítő életszínvonal biztosításához.
- 38 Azt is meg kell állapítani, hogy a 2003/9 irányelv 2. cikke j) pontjának értelmében „a befogadás anyagi feltételei” alatt azokat a befogadási feltételeket kell érteni, amelyek a természetben, illetve pénzzuttatás vagy kupon formájában nyújtott, szállást, étkezést és ruházatot, illetve a napi szükségleteket fedező juttatást jelentik.
- 39 Ugyanezen irányelv (7) preambulumbekkezdéséből egyébiránt az következik, hogy az irányelv arra irányul, hogy megállapítsa a menedékkérők befogadásának azokat a minimumszabályait, amelyek általában elegendők ahhoz, hogy számukra méltó életszínvonalat, illetve a valamennyi tagállam életfeltételeihez hasonló megélhetési feltételeket biztosítsanak.

- 40 Ebből az következik, hogy a nyújtott pénzügyi juttatások összegét az egyes tagállamok maguk határozzák meg, és ezen összegnek elegendőnek kell lenniük a menedékkérők méltó és egészségüknek megfelelő, valamint alapszükségeiket kielégítő életszínvonalának biztosításához.
- 41 A tagállamok a befogadás anyagi feltételeinek pénzzuttatások formájában történő meghatározásának keretében a 2003/9 irányelv 13. cikke (2) bekezdése második albekezdésének értelmében kötelesek e befogadási feltételeket az ezen irányelv 17. cikke szerinti különleges igényeket támaztó személyek helyzetéhez igazítani. Következésképpen a pénzzuttatásoknak elegendőnek kell lenniük a családi egység, valamint, a gyermek mindenek felett álló érdekének fenntartásához, amely érdeket a szóban forgó irányelv 18. cikkének (1) bekezdése értelmében elsődlegesen kell figyelembe venni.
- 42 Következésképpen, amennyiben valamely tagállam úgy döntött, hogy a befogadás anyagi feltételeit pénzzuttatások formájában nyújtja, e juttatásoknak elegendőnek kell lenniük a menedékkérők méltó és egészségüknek megfelelő, valamint alapszükségeiket kielégítő életszínvonalának biztosításához, lehetővé téve számukra, hogy elsősorban szálláshellyel rendelkezzenek, adott esetben magánlakást bérelve.
- 43 A 2003/9 irányelv rendelkezéseit mindazonáltal nem lehet úgy értelmezni, hogy a menedékkérőkre kell bízni, hogy személyes igényeiknek megfelelő szálláshelyet válasszanak.
- 44 Harmadsorban, a kérdést előterjesztő bíróság azon kérdését illetően, amely a befogadás anyagi feltételeit pénzzuttatások formájában nyújtó tagállamoknak azon kötelezettségére vonatkozik, miszerint e tagállamoknak biztosítaniuk kell a befogadási anyagi feltételeinek a 2003/9 irányelv 14. cikke (1), (3), (5) és (8) bekezdésében foglalt módozatai tiszteletben tartását, meg kell állapítani, hogy e cikk (1) bekezdése, főszabály szerint, a tagállamok által választható szálláslehetőségekre vonatkozik, és korlátozza az említett cikkben foglalt kötelezettségek terjedelmét abban az esetben, ha a tagállamok úgy döntöttek, hogy természetben nyújtják a befogadás anyagi feltételeit.
- 45 Mindazonáltal, jóllehet ezen irányelv 14. cikkének (3) bekezdése nem alkalmazható, amennyiben a befogadás anyagi feltételeit kizárólag pénzzuttatások formájában nyújtják, ugyanakkor e juttatásoknak adott esetben lehetővé kell tenniük a menedékkérők kiskorú gyermekei számára, hogy szüleikkel együtt kerüljenek elszállásolásra, oly módon, hogy fennmaradjon a jelen ítélet 41. pontjában említett családi egység.
- 46 Következésképpen az első és a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2003/9 irányelv 13. cikkének (5) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy, ha valamely tagállam úgy döntött, hogy a befogadás anyagi feltételeit pénzzuttatások vagy kuponok formájában biztosítja, e juttatásokat a menedékkérő iránti kérelem benyújtásának időpontjától kezdődően kell nyújtani ezen irányelv 13. cikke (1) bekezdése rendelkezéseinek értelmében, és e juttatások meg kell, hogy feleljenek az említett irányelv 13. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseiben rögzített minimumszabályoknak. E tagállamnak ügyelnie kell arra, hogy a befogadás anyagi feltételeit fedező pénzzuttatások teljes összege elegendő legyen a menedékkérők méltó és egészségüknek megfelelő, valamint alapszükségeiket kielégítő életszínvonalának biztosításához, és különösen azt kell lehetővé tennie számukra, hogy szállással rendelkezzenek, adott esetben az ugyanezen irányelv 17. cikke szerinti különleges igényeket támaztó személyek érdekének védelmére figyelembe véve. A befogadásnak a 2003/9 irányelv 14. cikke (1), (3), (5) és (8) bekezdésében előírt anyagi feltételei nem kötik a tagállamokat, amennyiben úgy döntöttek, hogy e feltételeket kizárólag pénzzuttatások formájában biztosítják. Mindazonáltal e juttatások összege elegendő kell, hogy legyen ahhoz, hogy lehetővé tegye a kiskorú gyermekek számára, hogy szüleikkel lakjanak, oly módon, hogy fenn lehessen tartani a menedékkérők családi egységét.

A harmadik kérdéstről

- 47 Harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a 2003/9 irányelvet úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha a menedékkérők elszállásolására szánt intézmények telítettsége esetén a tagállamok a menedékkérőket az általános közellátási rendszerbe tartozó, a menedékkérők számára szükséges pénzjuttatás nyújtásával megbízott szervezetekhez irányítják.
- 48 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy ha a tagállamok nincsenek abban a helyzetben, hogy természetben biztosítsák a befogadás anyagi feltételeit, a 2003/9 irányelv meghagyja számukra annak lehetőségét, hogy a befogadás anyagi feltételeit pénzjuttatások formájában nyújtsák. E juttatásoknak ugyanakkor elegendőnek kell lenniük ahhoz, hogy biztosítsák a menedékkérők alapvető szükségleteit, a méltó és a menedékkérők egészségének megfelelő életszínvonalat is beleértve.
- 49 Tekintettel arra, hogy a tagállamok bizonyos mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek azon eszközöket illetően, amelyek által a befogadás anyagi feltételeit biztosítják, ennek megfelelően a pénzjuttatásokat az általános közellátási rendszerbe tartozó szervezetek közvetítésével is nyújthatják, amennyiben e szervezetek biztosítják a menedékkérők tekintetében az ezen irányelvben előírt minimumszabályok tiszteletben tartását.
- 50 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a tagállamok feladata, hogy a menedékkérők befogadása minimumszabályainak e szervezetek által történő tiszteletben tartását felügyeljék, mivel a befogadó hálózat telítettsége nem igazolhatja az e szabályok tiszteletben tartásától való bármely eltérést.
- 51 Következésképpen a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2003/9 irányelvet úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, ha a menedékkérők elszállásolására szánt intézmények telítettsége esetén a tagállamok a menedékkérőket az általános közellátási rendszerbe tartozó szervezetekhez irányítják, amennyiben e rendszer biztosítja a menedékkérők tekintetében az ezen irányelvben előírt minimumszabályok tiszteletben tartását.

A költségekről

- 52 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján, a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A menedékkérők befogadása minimumszabályainak megállapításáról szóló, 2003. január 27-i 2003/9/EK tanácsi irányelv 13. cikkének (5) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy ha valamely tagállam úgy döntött, hogy a befogadás anyagi feltételeit pénzjuttatások vagy kuponok formájában biztosítja, e juttatásokat a menedékjog iránti kérelem benyújtásának időpontjától kezdődően kell nyújtani ezen irányelv 13. cikke (1) bekezdése rendelkezéseinek értelmében, és e juttatások meg kell, hogy feleljenek az említett irányelv 13. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseiben rögzített minimumszabályoknak. E tagállamnak ügyelnie kell arra, hogy a befogadás anyagi feltételeit fedező pénzjuttatások teljes összege elegendő legyen a menedékkérők méltó és egészségüknek megfelelő, valamint alapszükségleteiket kielégítő életszínvonalának biztosításához, és különösen azt kell lehetővé tennie számukra, hogy szállással rendelkezzenek, adott esetben az ugyanezen irányelv 17. cikke szerinti különleges igényeket támaztó személyek érdekének védelmét figyelembe véve. A befogadásnak a 2003/9 irányelv 14. cikke (1), (3), (5) és (8) bekezdésében előírt anyagi feltételei nem kötik a tagállamokat, amennyiben úgy döntöttek, hogy e feltételeket kizárólag**

pénzjuttatások formájában biztosítják. Mindazonáltal e juttatások összege elegendő kell, hogy legyen ahhoz, hogy lehetővé tegye a kiskorú gyermekek számára, hogy szüleikkel lakjanak, oly módon, hogy fenn lehessen tartani a menedékkérők családi egységét.

- 2) **A 2003/9 irányelvet úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, ha a menedékkérők elszállásolására szánt intézmények telítettsége esetén a tagállamok a menedékkérőket az általános közellátási rendszerbe tartozó szervezetekhez irányítják, amennyiben e rendszer biztosítja a menedékkérők tekintetében az ezen irányelvben előírt minimumszabályok tiszteletben tartását.**

Aláírások